

Közönségnapok a vásáron

SZEGEDI IPARI VÁSÁR

Az idei szegedi vásár sikerét akár minősíteni is lehetne a zárás előtti napon, de erre még lesz időnk. Tegnap, szombaton köszöntötték a 100 ezredik látogatót. A szerencsés vendégek — Szarka Ferenc szuhakállói bányász és családja — gyulai üdülésükről rándultak át Szegedre, ahol még életükben nem jártak, s fölkeresték a vásárt is. Az ipari vásár igazgatósága nevében Oravecz Istvánné adott ajándékot a családnak, majd a Pécsi Kesztyűgyár főosztályvezetője, Déri János köszöntötte a 100 ezredik látogatót és ajándékokkal kedveskedett nekik. A beszélgetés során az ország három tájának — Dunántúlnak, az Alföldnek és Észak-Magyarországnak — lakói találkoztak és barátoktáztak.

mindannyian elismeréssel szóltak a vásárról és kifejezték azt az elhatározásukat, hogy a jövőben is találkozót adnak egymásnak Szegeden. A turkui bemutatkozók kereskedelmi képviselői eredményes tárgyalásokat is folytattak a magyar mezőgazdasági és élelmiszeripari cégekkel, üzletkötésekre az

őszi budapesti OMEK-on kerül sor. Ma, vasárnap délután adják át a közönség szavazatai alapján a nagydíjat és a díjakat. A vásár rendezői azt remélik, hogy a zárás napján még legalább huszonötezer ember látogat a kiállításra és erre fölkészültek minden tekintetben.

A szegedi városi tanács vb nagydíjjal kitüntetett új termékek kollektívja a Szegedi Ruhagyár standján

A zárás előtti napon nemzetközi találkozókra is sor került: a külföldi kiállítók, a finnek, a jugoszlávok, a lengyelek és a szovjetek kölcsönösen fölkeresték egymás pavilonjait, tájékoztatókat tartottak a szegedi vásáron szerzett tapasztalataikról, s

A város természete

Embere válogatja, hogy lokálpatrióta-e. s lokálpatriótája válogatja, hogy miért az. Mit szeret legigazabban szűkebb hazájában, amit Szegednek neveznek? A Szechenyi tér plátánjait? A Belváros eklektikus, de a különféleségek ilyen halma-zából mégis egyedülállóan szép házsorait? A szegedi nyár pezsgő életét, vagy a csön-des esti sétákat? A szökőkutak villódzó fényeit? A klubban hőmpolygó diszkómuzsikát, vagy a kedvenc kiskocsmát, ahol illedelmesen koronázza a korsó sört a hab, csak annyi, amennyi dukál. Nem tudom, ki miért lokálpatrióta, hisz lehetőségek százait kellene sorolnom, ízlések, életmódok, hajlamok és megélt sorsok szerint, mert hiszen egy város szeretete elemek, sokszor jelentéktelen elemek szeretetéből tevődik össze kielégítő közérzettel. Olyanná, amelyet csak adott életmódunk nyújthat, s amely életmódhoz szinte érzelhetetlenül nyújt háttérrel, stabil, szilárd kereteket a város.

tésnek a gyakorlat által szentesített, 161 bevált alapelve, ami tovább élt a középkor városfalai közé szorítva is, s amit századunkban borított föl az automobilizmus és a tömegközlekedés. Igen, századunk és az automobilizmus szülőitől azok a városörnyek, mint Los Angeles, amelyek ötven-hatvan kilométeres belső távolságaikkal már nem szolgálhatnak az emberi életet rendezett kereteiül csak áttekinthetetlen, idegen, megéltetlen háttérként vannak jelen. Nem az emberi élet teljességét szolgálják, csak kiszolgálják annak egyes funkcióit. Szeged szerencséje, hogy megőrizhette emberi léptékeit...

Nem tudom, ki miért szereti Szegedet, csak azt tudom, sokan szeretik. Beszélgettem már legnagyobb, északi vidéki városunk tanácselnökével, aki nem titkolt irigységgel dicsérte nekem saját város helyett a miénket. Pedig hát ők abban az időben, amikor Szeged tetszhalálra ítélté megdőlött, minden lehetséges jót és az országtól tellő gazdagságot megkaptak... Mégis, amikor a városról, mint organikus, fejlődő és felelhető rendszerrel csett szó, csak Szegedet dicsérte, mint felelhető, gyűrűs-sugaras rendszert, mondván: ők inkább csak növekedni tudnak...

Léptékek, méretek, tervezett és természetesen kifejlődött funkcionális rendszer... Mindez csak keret, a tisztos, jó közérzetet biztosító városi lét műhatatlannul szükséges, de önmagában elégtelen kerete. Am ezt a keretet élettel kell megöltetni, kidolgozva e háttér finom részleteit, mint ahogyan a műszakik, a vizuális, akusztikai stb. szempontok alapján jól megtervezett színpadot is be kell rendezni, díszletezni az előadáshoz. Mert mint ahogyan az előadás önmagában nem képes betölteni a színpadot, önmagában az élet sem képes kitölteni a városi kereteket, s mint ahogyan a különböző előadásokhoz is különböző díszlet dukál, a különböző lehetséges életformákhoz is más városi összkép, másféle egyedi részletek más-más összhangjára van szükség.

Rendszer növekedés, fejlődés... Alighanem kulcsszavak a város létezéséhez. Mert hiszen a gyermek is nő felnőtté válása során, néha aránytalanul megnövekednek vegetatívai mutatói a hangja, átésik a serdülőkor pszichés válságain, hogy azután mégis a szerves fejlődés kereteiben megmaradjon az emberi biológiai lényként meghatározó, a törzsfejlődésben úgy-ahogy tökéletessé vált rendszer kereteiben. De mit tegyünk ott, ahol sosem volt rendszer, ahol a fejlődésre alig, inkább csak a növekedésre vannak meg a lehetőségek?

Nekünk itt Szegeden kialakult, illetve kialakulóban van egy életformánk, a munka, a közlekedés, a pihenés, a szórakozás, a bevásárlások, a lakás által meghatározott életformánk. Azt aligha lehet megjósolni, hogy harminc-nyolcvan év múltán hogyan fogunk élni. Jólíni legfőképpen csak annyit lehet, hogy a gyors változások kora — ami életformánkat, életvitünket illeti — egyelőre lejárt. Ezért — úgy tűnik —, hogy ami ma születik Szegeden, a kor aktuális követelményei alapján megfogalmazott igények szerint, jól szolgálhatja még a következő generációt is. S ami ma születik, az voltaképpen az elethez szükséges jó terekkel tölti be, mikro-környezetekkel formálja Szeged megélt, városi kereteit.

Talán ezért lehet igazán szeretni Szegedet? Mert rendje van, a nagy árvíz utáni újjáépítésben elhatározott gyűrűs-sugaras rendje, amit az utóbbi évtizedek fölgyorsult fejlődése sem feszített szét, inkább betöltött, kiegészített, élettel népesítve be a gyermekkorban túlonúl tóra szabott, ma viszont éppen csak kielégítőnek tűnő kereteket... Igen, nyilván ezért is vannak annyian Szegeden lokálpatrióták. Mert a letisztult rendszer, az áttekinthető keretek szolgálhatnak alapul ahhoz, hogy a város ne csak épületek és utcák halma legyen, hanem jól működő, szerves egész, amely életünknek nemcsak háttérre, hanem jól szolgáló, azt rendszerbe fogó kerete is.

Az új lakónegyedek voltaképpen nem tesznek mást, mint így vagy úgy, illeszkednek a város kereteibe. Szélesedő, aszfalttal elsimuló útjaink pedig e keretekben adott lehetőségeinket formálják át az előrelátó tervezés szellemében olyanná, hogy mindennapi életünk mindinkább kitölthesse városi létünk nem szétfeszülő, hanem benépesülő, megélt kereteit. Mindez a beruházások, a városi építkezések átgondolt sora azt szolgálják, hogy tiszta, áttekinthető rendszerben bővítsék számunkra a városként megélt rendet, hogy aktualizálják számunkra a valamikor potenciálisan megfogalmazott életformák lehetőségeit. Mindez, a mind tisztább utakkal, az üzletek letisztult portályaival, rendeződő parkjaikkal, a város millió apró részletével egyetemben áll össze rendszerre közérzetünket, életünk minőségét jobbító egészé...

Életmódok, keretek, város — a funkciók tervezett, a fejlődés során egyedi sajátosságokkal, egyéni ízzel felruházott rendszere... Valaha, a városi lét hajnalán nagyrészt ösztönösen alakult ki a város rendszerét meghatározó, azóta is élő és ható alanevek. A városi funkciók meghatározottsága és kialakítása, mint a kereskedő-, vagy a templomi negyedek az ókori kelet nagyvárosaiban, vagy az agóra, a fórum az ókori Hellász, vagy a római birodalom emberhez szabott, praktikus települése... S mindenképp a méretek! Hogy a város ne idegen konglomerátum legyen lakói számára, hanem megélt, s ami praktikus nagyjából ugyanazt jelenti, bejárható rendszere az egészen. Bejárható, mondjuk egy óra alatt gyalog bejárható egész! Ez volt évszázadokon, évezredekben át a városépí-

Nem tudom, ki miért szereti Szegedet. A Szechenyi tér plátánjaiért, a Belváros eklektikus-egységes házsoraiért, pezsgő nyaráért, szökőkútjainak villódzó fényeiért, a klubokban hőmpolygó diszkómuzsikáért, lakásainak kényelméért, kiskocsmáinak habzó söréért...? Nyilván mindezt és még sok másért. Azokért, a jelentéktelen elemekből a város tervezett kereteiben megszülető és létrehozható rendszerekért, amelyek sokféle lehetséges életmódhoz adhatnak jó háttérrel, formáló, segítő, egészséges környezetet...

Szavay István

Hétfévi kertek Dorozsmán

Sorsolás: ősszel

A kertészkedés népszerűsége lett a városi embernek is. Hányan, de hányan várjuk mi, szegediek is a hétfévet, hogy a friss levegőn ismét gyümölcsfaik között legyünk, izgalommal lessük, teremnek vagy nem teremnek, bántotta-e őket fagy, kőd vagy valamiféle betegség. Egészséges időöltés is a kertészkedés, de nemcsak az. Kár lenne tagadni: hasznót hajt a családnak, s a zöldség-gyümölcslátás javításával a környék lakóinak is. Nem csoda hát, ha egyre több ember közeli és távolabbi terveiben „álomként” ott él a hétfévi kiskert.

pedig 950. Mintegy 50, szabálytalan alakú, kisebb kert sorsáról később döntenek: valószínű, más kategóriába sorolják őket, így árúk is más lesz.

hétfévi kertekről. Ezek zárt kertek, ezért rájuk nem érvényesek az üdülőtelekre vonatkozó építési szabályok. A telkeket 50 évre adják használatba, a bérleti viszony egyenes ágon örökölhető, illeték nélkül. A kiskertek el nem cserélhetők, el nem adhatók, művelésükről jogszabályok rendelkeznek. És ha valakinek úgy alakul az élete, hogy nem képes vállalni a kerttel járó kötelezettségeket? A hétfévi kertet viszaadhatja a tanácsnak, cserébe megkapja a befizetett összeget.

Hogy végül is ki az a 950 igénylő, aki kiskerthez jut Dorozsmán, azt társadalmi bizottság dönti el, az igazságosság szempontjai alapján. A névsor a napokban került a bizottság elé. A sorsrend kialakításakor ügyelnek egyebek között arra, hogy olyan családok jussanak hétfévi kerthez, akik nem magánházaiban laknak, ahol egyébként is hódolhatnak szenvedélyüknek. Figyeltek arra is, hogy minden réteg képviselői megfelelő arányban jussanak kiskerthez. Föltétlen teljesítik a három vagy többgyerekesek, a gyermeküket egyedül nevelő szülők kérését, messzemenően figyelembe veszik a szociálpolitikai szempontokat, és méltányolják a közéleti tevékenységet is.

A telek beépítéséről, műveléséről, a fizetési feltételek részleteiről a sorsolás napján tájékoztatják a szakigazgatási szervek az érdekelteket. Ezúttal az sem fordulhat elő, hogy valaki látatlanban köti meg a szerződést: az IKV ingatlankezelő irodájának munkatársai először megmutatják a telket, azután kéri az aláírást.

A döntésről szeptember második felében értesíti a társadalmi bizottság az igénylőket. Hogy melyik telek kié lesz, azt ezúttal is kisorsolják. Az eseményre szeptember utolsó vagy október első szabad szombatján kerül sor. Mi a teendő, ha valaki úgy véli, másik telek lenne számára az alkalmasabb? Van lehetőség az egymás közötti cserére, de csak mindkét fél jelenlétében, a szerződés kötés alkalmával.

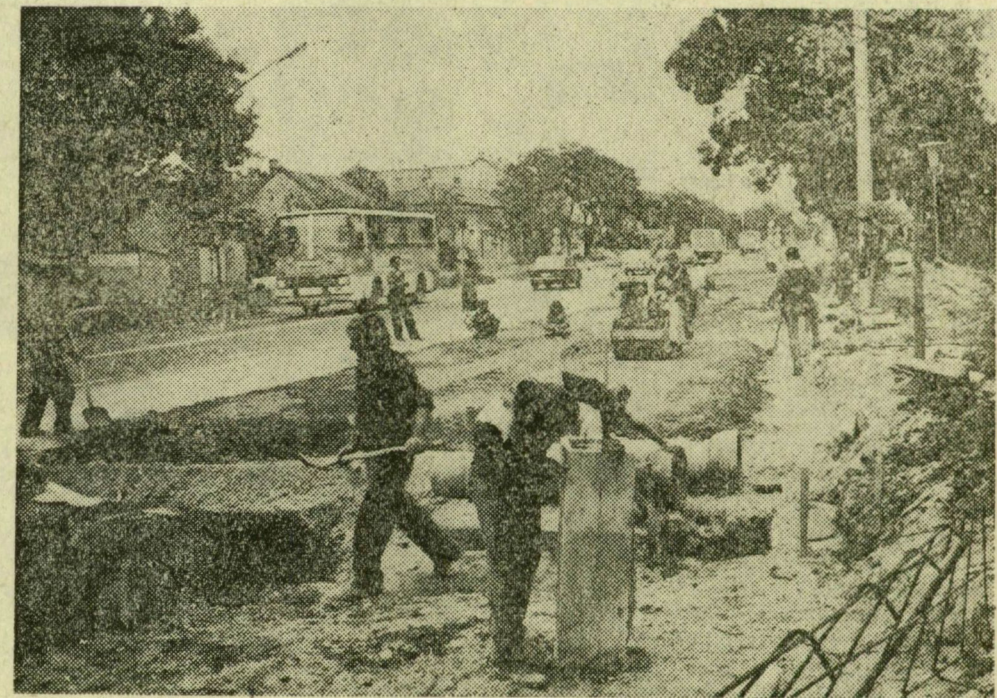
Ősszel tehát 950 újabb család jut hétfévi kiskerthez Szegeden, s a többi kertbaráttal együtt már ők is tervezhetik a tavaszi teendőket a hosszú, téli esteken.

Ch. A.

Betonozók a Nagykörúton

Pontos ütemterv és az építkezés különböző fázisait összehangoló koordinációs bizottság segíti a Hídépítő Vállalat brigádjait, akik a Berlini és a Brüsszeli körúton folyó útkorszerűsítést vállalják. A Nagykörút belső ívében a burkolat szélesítésével jól haladtak, s így a külső oldalon hozzáfoghattak a csatornázás előkészítéséhez, a Brüsszeli körúton pedig — előbb szintén a Belváros felőli oldalon — a szélesítéshez. Képünkön: Betonmál alapozzák meg a Brüsszeli körút aszfaltburkolatát a Schmidt András vezette szocialista brigád tagjai.

Somogyi Károlyné felvétele

A szegedi városi tanács vb még 1978 tavaszán úgy határozott, hogy a mezőgazdasági és élelmiszerügyi osztály földét vásárol a nagyüzemileg nem művelhető területekből, kiskertigénylők részére. Az építési és közlekedési osztályal, valamint a járási-városi földhivatallal közösen olyan — összesen 113 hektár nagyságú — területek parcellázását javasolták, amelyek hétfévi kertként használhatók. Gyálaréten már tavaly tavasszal kiosztottak 296, egyenként 200—220 négyzetméteres telkeket. A bérlők használatbavétel díjat fizettek, minőségétől függően, de a legnagyobb összeg sem haladta meg a 18 ezer forintot. A tanács — saját alapjából — részletfizetési kedvezményt is adott, a telek átvételekor csak a díj felét kellett kifizetni. Hogy ki melyik telket kapja, azt sorsolással döntötték el. Ennek ellenére visszaélésekre is volt példa, a jövőben ezt szeretnék elkerülni.

S ami mindenkit legfőképp érdekel: mennyit kell fizetni a telkekért? A társadalmi bizottság elnöke a fizetési feltételekről egyelőre nem tudott nyilatkozni. Annyi bizonyos: hasonlított összegért kell a dorozsmai igénylőknek pénztárcájukban nyúlniuk, mint a gyálarétiéknak. A tanács már kifizette a vételárát a térszéknek, egyelőre a kitűzés, az ingatlanközvetítő költségei nem ismertek. A napokban vizsgálják a föld minőségét is, elképzelhető, hogy ennek eredménye is befolyásolja a díj összegét. (A gyálaréti kerteket 3. osztályba sorolták.) Mindenesetre a tény: a tanács nem akar keresztet a kiskerteken.

A kiskundorozsmai kiskerteket kévsé tudja a tanács elosztani. Az ok ismeretes: az E5-ös nemzetközi út nyomvonalának meghatározására kellett várniuk. Miután az idén márciusban ez megtörtént, kijelölték a telekhatárokat, de hogy a területet a további intézkedésig hasznosítsák, bevetették árpával.

A tavaly októberben meghirdetett telekigénylési lehetőségre 1356-an jelentkeztek, a felosztható telkek száma